

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/238/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612204974
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4612204974.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti odporcovi: X. E., K.. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, o zaplatenie 505,75 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, zo dňa 14. augusta 2012, č. k. 4C/200/2012 - 55, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 505,75 eura spolu s úrokmi vo výške 23,4 % ročne a úrokom z omeškania, ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 48, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 497 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom. Za preukázané považoval, že účastníci konania dňa 23. 12. 2005 uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na zakúpenie tovaru a obsahom časti C) žiadosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola aj žiadosť odporcu o poskytnutie úverového rámca vo výške 663,88 eura (20.000,-Sk) a vydanie úverovej karty. Rovnako mal za preukázané, že navrhovateľ odporcovi vydal úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 663,88 eura, z ktorého odporca vyčerpал peňažné prostriedky v celkovej výške 2.092,37 eura. V dôsledku nesplácania úveru navrhovateľ listom zo dňa 22. 07. 2011 odstúpil od úverovej zmluvy v časti týkajúcej sa úverovej karty s tým, že úver sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 31. 08. 2011. Odporca do odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa zaplatil sumu v celkovej výške 2.616,78 eura a po odstúpení od zmluvy ešte sumu 328 eur. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že navrhovateľovi, ktorý poskytol odporcovi spotrebiteľský úver, vzniklo v dôsledku odstúpenia od zmluvy právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo zrušenej zmluvy, t.j. na vrátenie poskytnutého plnenia. Keďže v konaní bolo preukázané, že odporca vrátil viac ako mu bolo poskytnuté, a teda že na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu plnením bez právneho dôvodu, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel

k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že odporca poskytnutý úver a včas nesplácal, pričom odporca uhradil navrhovateľovi na splátkach úveru len časť dlžnej sumy vo výške 2.616,78 eura do odstúpenia od úverovej zmluvy a 328 eur po odstúpení od úverovej zmluvy podľa predloženého potvrdenia o prijatých splátkach, ktoré navrhovateľ použil v súlade s bodom IV.-3.-1. Všeobecných úverových podmienok na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu navrhovateľ dňa 22. 07. 2011 čiastočne odstúpil od úverovej zmluvy, ktoré odstúpenie bolo odporcovi doručené dňa 26. 07. 2011 a dňa 31. 08. 2011 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatný v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené dlh odporcu voči navrhovateľovi predstavuje sumu 505,75 eura spolu s príslušenstvom. Nesúhlasil s názorom súdu, že po jeho odstúpení od úverovej zmluvy sa zmluva zrušila od začiatku, v dôsledku čoho zanikli všetky práva a povinnosti a navrhovateľovi vzniklo právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo zrušenej zmluvy, pretože v otázke odstúpenia od úverovej zmluvy a jeho účinkov bolo potrebné, keďže ide tzv. absolútny obchod, vychádzať z právnej úpravy ust. § 344 Obchodného zákonníka a osobitnej právnej úpravy odstúpenia pri úverových zmluvách podľa § 506 Obchodného zákonníka, ako aj z dohody strán v zmysle všeobecných úverových podmienok. Z uvedených zákonných a zmluvných dojednaní bolo podľa názoru navrhovateľa zrejmé, že odstúpením od úverovej zmluvy zo strany navrhovateľa nedošlo k zrušeniu úverovej zmluvy od počiatku a ani k zániku všetkých práv a povinností z tejto úverovej zmluvy, keďže navrhovateľ bol aj po odstúpení oprávnený požadovať od odporcu splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Mal za to, že v danom prípade neobstojí ani úvaha súdu o prípadnej prednosti právneho režimu odstúpenia podľa ust. § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka pred režimom odstúpenia podľa Obchodného zákonníka z dôvodu, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Zastal názor, že v danom prípade bolo potrebné prihliadnuť aj na ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Mal za to, že v konaní preukázal dostatočne oprávnenosť žalovaného nároku a v priebehu konania riadne označil a založil do spisu všetky relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čím splnil svoju dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 79 ods. 1 OSP.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP, a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolanie navrhovateľa nie je opodstatnené, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

V prejednávanej veci, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané navrhovateľom v ním podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne posúdil čiastočné odstúpenie navrhovateľa od úverovej zmluvy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich odstúpenie od zmluvy, pretože v danom prípade išlo medzi účastníkmi o vzťah spotrebiteľský, pretože predmetnú zmluvu uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ. Takýto právny vzťah je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý nie je možné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Napokon aj v záhlaví žiadosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23. 12. 2005 je uvedené, že ide o návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že na tomto závere nič nemení ust. bodu I.- 2. Všeobecných podmienok navrhovateľa, ktoré dojednania treba považovať za neplatné. Zákom č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky

poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo novelizované ust. §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka od účinnosti tohto zákona t. j. 1. januára 2008 a podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Keďže ustanovenie 879j zák. č. 568/2007 Z. z. výslovne uvádza, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; treba posudzovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za zmluvu spotrebiteľskú a vzťah aj napriek tomu, že všeobecné zmluvné podmienky v bode 1. - 2. Úvodné ustanovenia odkazujú na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Napokon je treba uviesť, že aj na tlačive použitom navrhovateľom nazvanom ako Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je uvedené ust. § 43a Občianskeho zákonníka. Iba odkaz na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka uvedený vo Všeobecných podmienkach, ktoré sú inak písané drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom, o ktorých je možné dôvodne pochybovať, či sa s nimi mal odporca možnosť skutočne oboznámiť a v nich sa aj relevantne zorientovať, nie je možné považovať za individuálnu dohodu zmluvných strán o použití príslušných noriem Obchodného zákonníka. Navrhovateľovi totiž nič nebránilo uviesť takéto dojednanie priamo v tlačive použitom navrhovateľom nazvanom ako Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského, kde je však iba odkaz na ust. § 43a Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na ust. § 407 Obchodného zákonníka ako sa domáhal navrhovateľ v podanom odvolaní, pretože v danom prípade má odporca postavenie spotrebiteľa.

Odvolací súd právny záver prvého stupňa o tom, že navrhovateľovi po odstúpení od úverovej zmluvy, ktorá sa v zmysle ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušila s účinkami od začiatku (ex tunc), vzniklo právo na vrátenie poskytnutého plnenia titulom bezdôvodného obohatenia, považuje za správny. V súvislosti s bezdôvodným obohatením tak vznikla povinnosť odporcovi vrátiť navrhovateľovi sumu získaného majetkového prospechu, ktorý však platbami v období od 16. 10. 2006 do 26. 11. 2010 a platbami dňa 07. 10. 2011, 18. 10. 2011 a 21. 11. 2011 navrhovateľovi uhradil úhrnom sumu 2.944,78 77 eura (sumu 2.616,78 eura uhradil do odstúpenia od úverovej zmluvy a sumu 328 eur uhradil po odstúpení od úverovej zmluvy), t. j. sumu vyššiu ako bola výška získaného majetkového prospechu (2.092,37 eura - suma odfinancovaná odporcovi zo strany navrhovateľa). Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Vzhľadom k tomuto záveru, odvolací súd sa nezaoberal ďalšími dôvodmi a argumentáciami navrhovateľom uvedenými v písomne podanom odvolaní.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, napriek tomu, že bol v odvolacom konaní úspešný, a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu odvolací súd nezistil, že by mu nejaké trovy v súvislosti s odvolacím konaním vznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.